

РЕШЕНИЕ

№ 6338

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **102** по описа за **2026** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 3768 / 20. 10. 2025 г. по НАХД № 12762 / 2025 г., Софийски районен съд, НО - 111 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № КПК-НП-105 / 07. 08. 2025 г., издадено от ЗА председателя на Комисия за противодействие на корупцията, с което на А. Ю. И., е наложена глоба в размер на 1000 лв., на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на /ЗПК/, за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от закона.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на Комисия за противодействие на корупцията /КПК/, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Поддържа доводите изложени в писмения отговор на касационната жалба. Претендира разноските по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Н. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

При извършена проверка на 30. 05. 2025 г. от страна на служители в дирекция „Публичен регистър“ на КПК на постъпилите декларации за имущество и интереси на задължените лица по ЗПК, се установило, че А. Ю. И., в качеството си на задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 32 от закона, не е подало в срок до 02. 12. 2024 г. встъпителна декларация в едномесечен срок от назначаването му на длъжност заместник-кме на [община], считано от 01.11. 2024 г. Декларация е подадена в КПК на 27. 05. 2025 г. със закъснение от 6 месеца и 25 дни.

На 12. 06. 2025 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на 20. 06. 2025 г., като въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № КПК-НП-105 / 07. 08. 2025 г. от председателя на КПК.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. След като не е извършил преценка, относно наличието на маловажен случай, административнонаказващия орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

В случая действително е налице нарушение, но то не е съществено и по никакъв случай не може да се приеме, че същото се отличава с висока степен на обществена опасност.

Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Република България или други интереси, защитени от правото.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

От страна на районния съд, е извършен задълбочен и прецизен анализ на предпоставките за прилагане на маловажен случай, които настоящата касационна инстанция напълно споделя. Наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В конкретния случай, безспорно е установено, че макар и да е налице нарушение същото е толкова несъществено и предвид липсата на съществени вредни последици, поради което правилно е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Следва да се отбележи, че макар и по делото да няма представени доказателства, изрично в НП се сочи, че задълженото лице е посочило, че встъпителна декларация е подадена в срок, но е останала в Общината. Действително незнанието на закона не извинява никого, но е безспорно, че лицето е положило усилие да подаде такава декларация и не е укривало имущество или интереси. В този смисъл, очевидно е, че лицето се е опитало да изпълни задължението си и няма умисъл за извършване на нарушението. В случаят, съдът намира, че самото производство вече е

осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН и налагането на административно наказание ще бъде явно несправедливо.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

В същото време, поради пропуск на районния съд при отмяна на НП поради маловажност да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай ще му бъде наложено наказание, това трябва да се извърши от касационната инстанция в съответствие с разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2, предл. 2 от ЗАНН, във връзка с ал. 4 на същия член.

При този изход на спора, е основателна претенцията на ответника за присъждане на разноските по делото, като се претендират такива в размер на 450 лв., които въпреки направено възражение, не може да се приемат за прекомерни, тъй като са под минималния размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3768 / 20. 10. 2025 г. по НАХД № 12762 / 2025 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 111-ти състав.

ПРЕДУПРЕЖДАВА А. Ю. И., ЕГН [ЕГН], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид (чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК), представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящия съдебен акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията да заплати на А. Ю. И., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 230,08 евро (двеста и тридесет евро и осем евроцента).

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.